

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminică III. din Postul Mare.

Taina Pocăinții.

Fiul lui Dumnezeu a venit în lume să ne mântuiască, slobozindu-ne și deslegându-ne de păcatele noastre. De aceea i s'a pus nume: *Isus*, ce însemnă *Mântuitor*: *Veți chema numele lui Isus, că acesta va mântui poporul său de păcatele sale. Mat. 1. 21.*

Însă mai ales prin Taina Pocăinții se împlinește această mare lucrare a iertării păcatelor, a îndreptării sufletelor, a mântuirii sufletelor. E adevărat, că prin patima și prin moartea sa de pe Cruce Dl. N. Is. Hristos a șters, a ispășit, a curățit păcatele lumii și ne-a câștigat iertare suferind pentru noi moartea cea mai crâncenă, cea mai de batjocură și de ocară; dar iertarea aceasta, ce ne-a câștigat-o trebuie să se aplice — să se deie personal la fiecare în deosebi. Pentru aceea D. N. Is. Hr. a așezat, a orânduit două Taine mari: *Botezul*, prin care se iartă păcatul strămoșesc, și *Pocăința*, pentru păcatele făcute după botez.

El a vestit apropiata așezare a Tainei Pocăinții, când vorbind Apostoliilor, săi despre întoarcerea păcătoșilor le-a făgăduit puterea de a *lega și deslega*. — adică de a slobozi, de a scăpa sufletele de păcatele lor, căci păcatele sunt adevărat legături cari țin sufletele în sclăvia diavolului: *Amin vă zic — a zis către Apostoli — ori ce veți lega pe pământ, va fi legat în cer, și ori ce veți deslega pe pământ, deslegat va fi și în cer.*

Mântuitorul N. apoi și-a împlinit făgăduința sa și a așezat Taina Pocăinții în ziua învierii sale din morți, când s'a arătat învățăcelilor săi în casa, unde erau închiși de

frica Jidovilor... *veni Isus și stătu în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă. Și acestea zicând le-a arătat mâinile și coasta sa. Învățăcelii s'au bucurat văzând pe Dl. Isus le zise iarăși: Pace vouă. Precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi. Și acestea zicând, a suflat și lea zis lor: luați Spirit Sfânt! Căroră veți iertă păcatele, se vor ierta lor, și căroră le veți ținea, vor fi ținute.*

Prin aceste cuvinte Mântuitorul a dat Apostolilor și preoților din biserică sa — puterea de a iertă toate păcatele — la cei ce se vor spovedi cu adevărată părere de rău. — Deprinderea acestei puteri se face în Taina Pocăinții.

Taina Pocăinții inchipuită în Samarineanul cel bun și îndurat.

Păcatele sunt rane ale sufletului, rane ce-i pricinuesc moarte sufletului, ori cel puțin îl slăbesc și îl fac urit, îl mănjesc, îl întină. — Taina Pocăinții e ca un leac spiritual, ca să vindece sufletele de ranele lor cele mai adânci. Așa a inchipuit Mântuitorul nostru această Taină în asemănarea Samarineanului... Luca X.

Acel Samarinean bun și îndurat, milos — care leagă ranele călătorului ce trage de moarte — inchipuește pe Isus Hristos, care în persoana preotului spoveditor, vindecă ranele sufletelor turnând pe ele oleiul și vinul darului sacramental.

Taina Pocăinții. Vinovatul milostiv. — Taina Pocăinții este una dintre cele mai mari binefaceri, ce a lăsat-o Dumnezeu în îndurarea sa — pe seama neamului omenesc vinovat și nefericit, și e o binefacere dată tuturor, de care se poate folosi ori și cine — tare ușor. Un anumit părinte — arată limpede acest adevăr — cu o asemănare tare

frumoasă și potrivită. — Un om de rând din popor, un țaran, a fost primit la o curte împărătească, îl avea tare drag un împărat vestit, puternic și înțelept. — De toate avea ea să fie fericit: cinste, bogății, plăceri, de toate avea din dărnicia și iubirea împăratului. Atâtea binefaceri, atâtea bunățăți pe cari le avea tot mereu la îndemână, ar fi trebuit să-i însuflească o alipire fără margini și o iubire nespūsă față de acel împărat bun și iubitor. Inșă lucrul s'a întâmplat tocmai dimpotrivă, țaranul împins de o patimă josnică — cu nemulțămire se întoarse împotriva Binefăcătorului său Stăpân și-l vătămă tare greu în ascuns ce e drept, nu ajunse aceea vătămare la cunoștința publică, dar cu toate acestea împăratul a avut cunoștința despre vătămare, avea dovezile cele mai lămurite, limpezi. — Împăratul folosindu-se de dreptul ce-l avea de a pedepsi, osândi la moarte pe cel vinovat.

Ajungând ziua statorilă pentru spânzurarea celui vinovat, acesta galbin ca ceapă tremurând, și cu ochii plecați la pământ, e dus la locul de osândă; hoheriul ridică sabia de asupra capul lui — e gata cu el, nefericitul nemulțămitor și nerecunoscător va muri și-și va lua pedeapsa păcatului său... Dar dintr'odată se aude un glas puternic: *Milă, îndurare iertare din partea Împăratului!* Vinovatul abia-și crede urechilor sale: inima lui începe a se umplea de bucurie. Trimisul împăratului apropiindu-se de el îi zice: Stăpânul nostru e bun, îndurat, îți dă iertare, îți face milă, te iartă, dar voește să-ți mărturisești păcatul tău, greșala ta la vre-un slujitor al său, fără de a lasă nici cea mai mică împrejurare. Alege dară între două: ori să mori — ori să-ți spui limpede greșala — la un slujitor împărătesc, și atunci scapi de moarte, vei trăi, vei fi viu. — Oh arată-mi pe acel slujitor — strigă vinovatul — umplându-se de o nouă bucurie; eu sunt gata să mărturisesc toate; o singură frică am, nu cumva împăratul să-și retragă mila, iertarea... să nu mă ierte...

Trimisul îi răspunde: Domnul meu e bun, îndurat, milostiv, și ca dovadă a milostivirei sale — îți dă îngăduința de a-ți alege între vre-o 30 de slujitori ai săi — pe acela în care ai mai mare încredere; ba încă atâtea nu e destul, ci pe acel slujitor îl îndatorește la tăcerea cea mai mare... față de toate celea ce le vei mărturisi, ce le vei spune, și

aceasta i-o poruncește sub pedeapsa de a se rosti preste el însuși osândă ta.

Cine va putea spune noua bucurie a celui osândit, și cât de tare a binecuvântat poporul — adunat în număr mare — pe împăratul cel milostiv și iertător?

E ușor a vedea sub vălul acestei amănări binefacerea Tainei Spovedaniei, cu deosebirea că binefacerea Spovedaniei este cu mult mai minunată, și cu mult mai ușoare sunt condițiunile...

Frați creștini! pregătiți-vă cu toții de pe acum la o spovedanie bună și aleasă, cum poștește sfântă Maica Biserică, dela fiecare creștin adevărat în Postul Mare...

Datorințele mamelor față de prunci.

(Urmare)

Grijiți bine de fetele voastre. Nu uitați ce v'am spus în privința aceasta: o mamă trebuie să vadă toate, și să audă toate ceea ce se întâmplă și ce se vorbește cu tinăra sa fată.

Să nu ziceți: „Fata mea e tare înțeleaptă.” Cele mai înțelepte și mai cu minte fete — sunt în primejdie de a cădea de a păcătui. Ea e așa de cu minte și înțeleaptă, însă e tot așa și de slabă, iar diavolul e tare astut, viclean... Diavolul nu și bate capul cu altceva — decât să ducă pe tineri la păcate, să-i facă să li să vestezească floarea cea frumoasă și mirositoare a nevinovăției. Mamelor, ochii voștri să fie pururea deschiși, să fiți cu ochii în zece — cum se zice, băgați samă de cărțile și gazetele ce se cetesc în casă, fiți cu băgare de samă — ce chipuri au copiii voștri, și mai ales grijiți cu ce felu de copii se însoțesc, în ce tovarășii umblă. — Voi, mamelor, trebuie să fiți cele din urmă — cari să vă puneți în pat la odihnă, după ce ați închis poarta dela uliță, și după ce copiii s'au așezat. — Faceți voi așa? Oh câte mame sunt oarbe față de datorința aceasta de a-și păzi copiii, de a-i griji cum se cade! Ascultați întâmplarea aceasta, care de bună samă vă va pătrunde.

Se făceau misiuni într-o parohie. Misionarii — preoți au cercetat mai multe fami-

— Intră într-o casă sub un deal. — Murea primește pe preoți, și văzându-i începe a se supăra, a se măhni și a suspina, a ofta. Sosește bărbatul ei, și el supărat, năcăjit, se infățoază apoi o tinăra fată cam de 20 de ani, care începe a plânge. — Dar Aloizia unde este — întrebă păstorul sufletesc — parohul — care însoția pe preoții misionari. — „Dânsa este în alta chilie — răspunse maica, dar nu cutează a veni în lăuntru.” Și suspinările și oftările — sunt tot mai dese. . . Atunci preoții au înțales totul. — Parohul păstor sufletesc, ca să pună capăt la aceasta scenă le-a adus la cunoștință — că Sfințiiile lor părinții misionari au venit să țină misiune, să predice și să învețe — mai multe zile în sfânta biserică, și așa i-a chemat să vină și ei la biserică — să iee parte la misiune. — Eșind din casă — parohul începu a povesti misionarilor — cum stă lucrul.

(Va urma.)

Secta „milenistă” spre cădere.

Patrișu Birlea
preot în Călinești.

Către sfârșitul veacului trăia un neguțător de cămăși, cu numele Carol Russel, în America, orașul Allegheni, statul Pennsylvania. El a murit lăsând în urmă, fapte rușinoase. Soția lui, se despărțise de el, căci era un desfrânat. Un mare ziar American „Brocklin Eagle” i-a dat pe față, toate fărădelegile lui. —

Russel a scris niște opere, în 7 volume. El susține, că toți creștinii sunt rătăciți, și numai el știe să explice S. Scriptură. Deci a făcut o sectă nouă, carea nu e de pe vremea lui Hristos, ci dela Russel. Credinciosii lui Russel în America au numit-o secta „Russelistă” mai târziu „Ștudenții Bibliei”, sau „Milenistă” după 1000 ani amintiți în Apocalips. De altcum combaterea învățăturilor milenistilor le-am publicat în revista „Dumineca” Sighet, în anii 1926, 1927.

Că Russel cât de bine a tâlcuit scriptura, vom vedea. În cartea „Vârsta Milenului” Vol. V. pagina 454 scrisese: „A fost necesar ca omul Isus, să nu trăiască iarăși, ci să rămână mort, pentru întreaga vecinicie! Apoi în Vol. II. pagina 129 spune „Trupul Domnului Isus, sa prefăcut în gaz.”

Deci Russel tăgăduiește învierea lui Isus și cu trup, cu toate că S. Scriptura spune: „Dacă n'a înviat Isus înzădar e învățătura, credința voastră.” I. Cor. Apoi la Ioan 20. 27 spune Domnul Hristos către Toma: „Adă aci, degetul tău, și vezi mâinile mele, și adă mâna ta și pune-o în coasta mea, și nu fii necredincios, ci credincios.” Cu toate aceste Russel spune, că trupul Domnului sa prefăcut în gaz.

Tot în Volumul II. scrie Russel: „A doua venire a Domnului ar fi avut loc în anul 1874, dar nu'l vedem. Deci Russel se ține mai învățat ca îngerii, căci el știe când a trebuit să vină Isus a doua ară. Cât de frumos ne spune scriptura: Matei 24, 36 „Iar de ziua aceea nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur.” Pe lângă aceste greșeli, Russel strigă în gură mare, că numai secta lui, e mai sfântă.

Murind Russel, conducerea sectei o preluase Rutherford, judecător din America. Acest Rutherford, la anul 1920 tipărise o broșură „Milioane ce trăiesc acuma, nu vor muri niciodată, la pagina 77 scrie: În anul 1925 va învia Avram, Isac, și Iacob și atunci se va cunoaște faza pământeană a împărăției lui Isus. Deci atunci după părerea lui, ar veni Isus! Cumcă toate au fost înșelăciuni, se dovedește din faptul, cumcă suntem în anul 1928, fără ca să vină timpul spus. —

Rutherford Șeful actual al tuturor milenistilor de pe toată lumea, a încercat propagandă în toată Europa. Pentru România a designat la anul 1920 pe Dl. I. B. Sima, ca să facă propagandă în țară.

Dl. Sima primind banii pentru propagandă din America sa mutat, în Cluj. Strada Regina-Maria 36, unde era tipografia,

Dl. Sima Șeful „Ștudenților de Biblie” sau „Russeliști”, sau „mileniști”-lor a condus secta în anii acestia. În anul 1928 Februarie a mai sosit doi evrei dela Rutherford, P. Balzerei, și I. Dollinger, ca să vadă cum stă secta milenista din România, și să facă propagandă mai departe.

Spre marea lor mirarea Dl. Sima se exprimă, cumcă părăsește secta milenistă, căci o află, rătăcită. Fiind întreat din partea redacției gazetei „Patria” să spună el, ce l'a îndemnat, de părăsește secta, ca un șef de milenisti? Dl. Sima în luna Februarie 14 în anul acesta, în gazeta „Patria” răs-

punde: „Am părăsit aceasta sectă milenistă, pentru că o aflasem rătăcită, încă în anul 1925 (Se înțelege, dacă n'a înviat Avram, Isac și Iacob după cum a spus învățătura milenistă, că în 1925 va veni Mesia).

D. Rutherford urmașul lui Russel care a întemeiat milenismul (Deci nu Hristos a întemeiat milenismul, ci Russel) î-mi cerea mie lucrări cari nu avem nimic cu Religia lui Hristos. Incă în anul 1925 am refuzat, să mai fac propagandă milenistă, căci o aflasem de rătăcită, dar numai în toamna anului trecut, am părăsit cu totul secta.

Dacă Dl. Rutherford vrea să facă ceva pentru propagandiștii și mileniștii lui, n'are decât să-și facă, eu nu mai fac propagandă . . . .

Apoi contiună Dl. Sima: „In toamna anului trecut după ce mi-am plătit toate obligațiunile față Rutherford și mileniști săi, n'am voit să mai pun tipografia în serviciul lor, și a le tipări ultima broșură „Freedom for the Peoples” adică „Liberarea Poporului”. Motivul pentru ce m'a îndemnat să părăsesc milenismul a fost că în broșura acesta la pagina 13. D. Rutherford șeful tuturor mileniștilor din lume scrie: „The International Bible Students Association, is not a religious organization” adică „pe românește „Asociația studenților în Biblie, nu este organizație religioasă” ci politică, îndeamnă poporul la revoluție . . . Apoi contiună Dl. Sima: „Până acoale eu am cugetat că milenismul e o religie a lui Hristos, imediat ce Rutherford ca un șef al mileniștilor declară că milenismul nu e religie, am părăsit secta.

. . . Nu mă pot lăsa ademenit în așa propagandă milenistă a lui Rutherford, cu

atât mai mult, că nu aprob de loc ideile revoluționare ale Dlui Rutherford . . . .

Până aci sună răspunsul Dlui Sima. Cineva dintre mileniști, dacă n'ar crede că sa scris aici despre Rutherford și milenism, n'are decât să scrie Dlui Sima la Cluj Str. Regina-Maria nr. 36, și se va convinge, cumcă toate câte a spus Domnia sa despre milenism și Rutherford, sunt adevărate. Dacă ar fi voit câștig ar fi primit banii dela Rutherford, dar aflând căi o lege rătăcită e pășit din sectă.

De altcum Rutherford ca șef milenist a căzut în groapa, care a săpat-o la alții. În anul 1920 scrie în New-York Vol. IX. nr. 5. pagina 2: „Bisericile afară de mileniști, sunt unelte ale Satanei. Preoții creștinații întregi ai Catolicilor, orientailor . . . au adus lumea în întuneric.”

Acuma tot acelaș Rutherford însuși e în cea mai mare întunecime, când îndeamnă la revoluție la bolșevism, în numele șintei pocăinți, ca un diavol din povești. Preoții, pe carii Rutherford atât îi hulește numindui Satan, nici odată din biserică n'a îndemnat poporul la revoluție, bolșevism. Dare așa a învățat Isus? Să facem revoluție? Să facem bolșevism? Să omorâm pe alții? Nu!!! Isus ne îndeamnă „Să iubim pe dușmanii noștri”.

— În urmă Rutherford trimite în anul acesta pe evreul Dollinger și pe ungurul Magyarosi Márton din străinătate să facă acțiune revoluționară, și le dă banii.

Proverbul vechiu: Dela cap se impustește peștele, sa dovedit aici. Cine sapă sub legea creștinească, el cade în groapă.

(Va urma).

Calendar săptămânal.

18—24 Martie 1928.

18. Dumineca III. din Paresemi. (Ev. d. Marc. 8, 34) P. Chiril † 386 d. Hr.
19. Luni. Hrisant și Daria
20. Marți. Pr. uc. în Sava
21. Mercuri. Ap. Iacob † 822 d. Hr.
22. Joi. M. Vasile † 362 d. Hr.
23. Vineri. C. Nicon † 250 d. Hr.
24. Sâmbătă. C. Zaharie.